

Bátahylur í Leirvík fyri hálva miljón liðugur

Flakavirkíð Frost byggir út

Úr Leirvík

Arbeiðið uppá bátahylin í Leirvík er um at vera liðugt. Tað, sum er eftir at gera, er ein dýping av teimum innastu 30

metrunum.

Bátahylurin verður útgjörður við timburbyggju. Eitt grotkast er gjørt suðureftir á sunn-

aru ferjulegubryggjuni uppá 50 metrar, við træverki innanfyri.

Pláss verður fyri nokrum og tjúgu maskinbátum. Kostnaðurin av bátahylinum verður umleið hálva miljón. Arbeiðið byrjaði í mai mánaða.

Útbygging fyri 2 milj.

Flakavirkíð Frost í Leirvík skal útbyggja fyri tvær milj. kr. Bygt verður uppi suðureftir. Har skal gerast ein bygningur uppá 12 × 25 metrar í tveimum hæddum. Framman undan stendur ein 12 × 15 metrar stórus bygningur, sum verður nýttur til fiskagoymslu. Har skal ein hædd setast oman á aftrat.

Útbyggingin kemur at umfata matarhøll, nýggja fiskagoymslu, skrivstovuhøli og møgulega eina isgoymslu.

A trolveiðu

Sigatindur og Morit, sum eru á trolveiðu, avreiða til Frost. Guliklettur, Sjófarið og Vorðan eru undir Íslandi á toskaveiðu. Harumframt avreiða nakrir 20 tonsarar og smærri bátar til Frost í lotuni.

Gjördu kvetti við at fáa útlendingar til hjálpar

10 útlendingar úr Mellemfolkeligt Samvirke ha- va hjálpt hestmonnum við svimjihøllini

— Vit gjördu kvetti við at fáa hesi 10 fólkin í hjálpa okkum við arbeiðinum uppá svimjihøllina, tí tað hevur verið bilig arbeiðsmegi, og so hava menninir úr bygðini kunnað røð út samstundis, sigur Johan Niclasen úr Hesti.

Hann sigur, at arbeiðið uppá høllina verður bert gjørt teir dagar, einki annað arbeiði er — eitt nú útróður.

Útlendingarnir, sum vóru 10 tilsamans, vóru úr Danmark, Hálandi, Týsklandi, Eysturriki og Onglandi. Aðrenn teir komu, høvdu teir sett seg inn í arbeiðið, so teir fóru til verka beinanvegin og komu væl frá tí.

sum vit sleppa undan, sigur Johan Niclasen.

Hetta er aðru ferð, at Mellemfolkeligt Samvirke fyrireikar arbeiðslegur í Føroyum. Fyrru ferð var fyri fyra árum síðani, tá fleiri spæliplass vórðu gjord í Havnini. Í summar hevur eisini ein bólkur verið í Havn og ein í Suðuroy, umframt bólkinn, sum hevur verið úti í Hesti. Útlendingarnir fóru avstað aftur í farnu viku. Samsýningin, tey fáa, er ikki tólv krónur fyri dagin umframt upphald.

Eisini samkomuhøll

Svimjihøllin í Hesti fer eisini at rúma eini høll, sum skal nýttast

til samkomur av ymiskum slag.

Í Hesti er einki bygðahús frammanundan. Høllin verður 54 m² til stóðdar og skal kunna rúma øllum fólkinum í bygðini.

Fólkatalið í Hesti og Koltri er tilsamans nokur og 80. Skúlabørnini eru umleið 15.

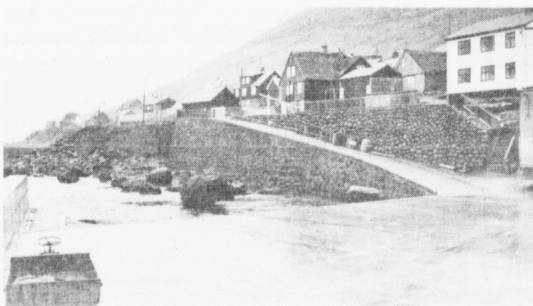
Johan Niclasen sigur, at í Hesti gleða tey seg sjálvandi, til svimjihøllin er liðug. Umframt at fólkið fær høvi at iðka henda sunna ítróttin, verður tað eisini av stórum týðningi, at børnini læra at svimja. Sum er, er ikki høvi at læra seg at svimja, og av tí kann lættliga standast skaði, tá børnini fyrri stóran part spæla niðri í fjøruni.

Bygningurin ikkí liðugur

Bygningurin er nú liðugur at stoypa, men um takið fyrst verður lagt á, ella um biðað verður eftir sjálvum hylinum, er ikki avgjört enn.

Elementini til hylin koma úr Týsklandi. Kostnaðurin av teimum er umleið 150.000 krónur. Tá er alt við, so sum reinskingartól og annað.

— Og tað er biligt, nógv biligari enn hvat vit eru vanir við. Tað, sum ger svimjihyljar-nar so dýrar, eru flaksveggirnir.

Um ikki so langa tíð fær hestbygd sína egnu svimjihøll

bøkur og bløð

Hevur verið deknur í 55 ár

Í seinasta nummarinum av Kristiligt Ungmannablað, ið kom fyrri stuttum, er ein samroða við Jógvan Magnus Eliassen úr Mikladali, sum hevur verið deknur í heili 55 ár.

Magnus Eliassen sigur í greinini, at nógvir av lestrunum eru so góðir, at fólk heldur vilja lurta eftir teimum, istaðin fyrri at lurta eftir einum manni, sum prædikar. Serliga væl dárar honum lestrarar, sum Maria Eide hevur umsett.

Hevur hug at leggja frá sær

Magnus sigur, at í 55 ár hevur hann lisið lestur, — men í ár havi eg sagt við formannin í meinigheitsráðnum, at nú haldi eg, at eg fari at sleppa frá, tí eg haldi, at eyguni eru farin at bíla hjá mær nú, tað er ikki tað, at røddina havi eg enn, men eg siggi ov illa. Nei, vælsignaður, helt hann, tú mást royna so leingi, tú orkar at ganga húsanna millum. Men her er kanska ikki so lætt at fáa ein, sigur Magnus við Kristiligt Ungmannablað.

Sungu Kingo til orgul

Einastaðni sigur Magnus, at hann minnist, tá orglið kom til kirkjuna: — Teir plagdu at syngja Kingo til orglið. Eg minnist mann, Petur uppi í Tungu. — hann spenti í, so æsirnar slitnaðu, segðist, men tað mundi vera avgerð. Men sangurin? Eg veit ikki, men eg veit bara tað, at tá sungið varð til útróðrar, at tað ljóðaði bara væl. Men tað varð lagt av, tá motorarnir komu. Men vit sungu so leingi, vit høvdu arabátar, vit hava ongar dekkssbátar havt. Vit sungu, tá vit fóru við seksmannaforum, tað plagdi at vera í adventini, tá sungu vit altíð. Og á Grækarmessu plagdu vit at koyra teir stóru bátarnar — áttamannaforin, og tá var eisini sungið. Men um summarið við fýramannaforum, vit flutu her, tá varð ikki sungið.

Kendist náttúrligt

Magnus sigur, at tað kendist náttúrligt, og eingin gekk imóti síðinum, sum fall burtur, tá motorbátarnir komu.

Hóast Magnus Eliassen fylti 85 seinasta summar, arbeiðir hann dagliga enn. Hann sigur, at hann orkar illa at ganga, men ikki bílar at velta. Hann velur enn tá upp úr nýggjum og sigur, at sjálvandi er hann troyttur, men hvør dagur er ein gleði.

Einastaðni sigur hann: — Eg veit ikki, um eg komi at hava stórt brúk fyri tí, sum eg velti upp úr nýggjum, men so liggur tað fyrri allar tíðir, til allar ævir, tað, sum er lagt undir kultúr, tað liggur har. Viðari sigur hann, — hvør teigur, sum eg havi velt, hann stendur, so leingi sum Kallsøyggin stendur. Eg havi velt eina — eg veit ikki — eina 22 sætulinu upp nýggjum. Og afturat tí havi eg eisini røkt hin gamla bóin.

Umframt áhugaverdu samrøðuna við Magnus Eliassen er ein grein um Diakon-útbúgvingina, ein grein av Bering Petersen, sum ferðaðist í Føroyum í vár og ymiskt annað, ið nertir við arbeiðið innan KFUM og aðrar kristiligar røslur.